

40. Μύθος μυρμηγκίου

Μύρμηξ εδίμησε πολλά και εις πηγὴν κατέβη·
να πῖει εβουλήθηκε κι εις το νερό εσέβη,
και το νερό τον έσυρε σαν ήτονε το ρεύμα.
Περιστερά τον είδ' εκεί με λυπημένον βλέμμα,
5 τον μύρμηγκα λυπήθηκε, τον έριξε κλωνάρι,
μήνα καθίσει ο πτωχός, έξω να τότε πάρει.
Εκάθισεν ο μύρμηγκας κι ευθύς ελευθέρωθη,
από το μέγαν κίνδυνον της ώρας ελυτρώθη.
Πουλιολόγος το λοιπόν την στράταν περιπάτει
10 και είδε την περιστεράν και έστησε πλεμάτι.
Να τήνε πιάσει θέλησε τότε την περιστεράν,
αλλά ιδέτε τι έπαθεν εκείνην την ημέραν:
Σαν ήτον με την έννοιαν διά το περιστέρι
κι εβάστα τα καλάμια με το 'να του το χέρι,
15 έδραμε τότ' ο μύρμηγκας, στον πόδα τον δαγκάνει
κι εκείνος ακ τον πόνον του κάτω στην γην τα βάνει.
Τότε και η περιστερά εγρίκησέ το άμα,
επέταξε και έφυγε, σαν έμαθε το πράγμα.

Επιμύθιον

Τους ευεργέτας λέγει μας ο μύθος να ποιούμεν
20 ανταμοιβάς, και χάριτας πάντα να χρεωστούμεν.

Γιώργος Μ. Παράσογλου (επιμ.), *Ανδρόνικος Νούκιος, Γεώργιος Αιτωλός, Αισώπου μύθοι. Οι πρώτες νεοελληνικές μεταφράσεις* [Νέα Ελληνική Βιβλιοθήκη, ΣΠ 58], Εστία, Αθήνα 1993.